

El corc del Camp Nou

Tots els sectors del barcelonisme accepten positivament els intents de la nova directiva de recuperar la unitat del club. Però en aquest objectiu Joan Gaspart ha de resoldre una qüestió pendent: el fracàs de la Grada Jove i la violència dels Boixos Nois. Amb total impunitat i el consentiment del club, aquesta gent, atemoreix el Camp Nou.

El 23 de juliol proppassat a la tarda un grup de joves el van envoltar i amenaçar. Va haver-hi empentes i fins i tot va volar alguna llauna, encara que no van arribar a tocar-lo. “Vés-te’n a Israel, jueu”, li van dir, retraient-li l’ascendència semita. El destinatari dels insults era Lluís Bassat, candidat a la presidència del FC Barcelona. I els qui el van atemorir, un grup de joves prou coneguts. Responen al nom de Boixos Nois. Bassat va sentir a la pell una sensació que no és desconeguda de molts joves que van sovint al Camp Nou.

En aquest procés electoral, els Boixos Nois van donar suport públic a Joan Gaspart. De fet, l’actual

president del Barça s’ha definit en alguna ocasió com “un boix noi més” i té, a títol simbòlic, el carnet de soci número u d’aquesta penya. L’acusació de venda de droga a l’estadi, formulada per Bassat, va ser la coartada justificativa del grup. Però el fet és que un hipotètic canvi de directiva podia negar-los les facilitats que tenen de fa uns quants anys. I és que els Boixos Nois són els responsables directes de la desintegració de la Grada Jove i l’obstacle perquè la unitat impulsada pel club arribi als sectors més joves.

Un reducte molt violent. Els Boixos Nois han viscut una enorme metamorfosi des de la funda-

ció, a principi dels anys 80. Tot i formar un conglomerat heterogeni, esdevingut oficial fa uns cinc anys, els membres històrics n’han perdut progressivament el control en benefici d’un grup extremadament violent. Es tracta dels Casuats, un sector format per skinheads neonazis i espanyolistes que hi irromp amb força a mitjan anys 90. No gaire nombrosos, es redueixen a una trentena, la policia els considera “molt perillosos”, i més quan han modificat l’estètica skin per passar desapercebuts. Segons fonts de la policia, la majoria han trepitjat més d’una vegada la presó.

Des que es van constituir, els Casuats han imprès un caràcter agressiu als Boixos Nois i n’han provo-

ARXIU

cat la fractura. A part actes violents, propis de la història de la penya, les desavinences van començar per diferències polítiques. Sobretot quan, ben aviat, els Casuals van exhibir la bandera espanyola –acompanyada de signes pre-constitucionals– tant al Camp Nou com en alguns desplaçaments. Això va ser molt mal vist pel sector més moderat de la penya, identificat, a més, amb posicions catalanistes, encara que d'una marcada ideologia ultradretana. Els independentistes acostats a l'extrema esquerra ja havien abandonat el grup, a principi dels 90, en veient que la penya perdia els senyals d'identitat.

A poc a poc, els Casuals s'han apoderat del grup i actuen al Camp Nou amb tota llibertat. Tant la directiva com la policia saben qui són, però continuen entrant al camp i malmetent la imatge del Barça. Fan de l'enfrontament una manera de viure, sigui carregant contra les afeccions rivals o la gent del Barça. Aquesta temporada ja han agredit aficionats del Màlaga (al vestíbul de Tribuna) i del Leeds. Les baralles amb seguidors dels equips rivals són freqüents, encara que no pertanyin a cap grup ultra.

La grada de la discòrdia. Tot i que ja hi havia hagut enfronta-

La directiva del FC Barcelona va cedir a les pressions i va fer guardar un minut de silenci per la mort del jove Sergio Soto.

ments aïllats, els Boixos Nois, especialment els Casuals, van tornar a imposar la seva llei particular al Camp Nou poc després de constituir-se la Grada Jove, la temporada 1994-1995. Impulsada per la directiva, llavors presidida per Josep Lluís Núñez, les penyes Almogàvers, Boixos Nois, Sang Culé i Unibarçataris van unir-se a la primera grada de Gol Nord per concentrar l'animació jove de l'estadi. Però la creació d'aquest espai col·lectiu amagava una altra intenció de la directiva: rentar la imatge del grup, molt bruta després de l'assassinat d'un seguidor de l'Espanyol (l'any 1991) i la incorporació contínua de skinheads violents als Boixos. D'aquesta manera, la junta tindria un grup actiu per fer

avortar qualsevol dissidència entre els seguidors blaugrana.

Però els Boixos Nois no van canviar gens d'actitud i, a còpia d'amenaçes i menyspreus, van fer insostenible la convivència a la Grada Jove. Hi havia més raons, com la poca entesa entre els grups (de tarannàs diferents), o la negativa del club de posar entrades a la venda en aquella zona per fomentar-hi l'assistència dels no-socis. Els primers a sortir-ne van ser els de Sang Culé, que van tornar al seu lloc d'abans, la tercera grada del gol sud. El projecte, doncs, ja coixejava només un any després de néixer. La sortida de Sang Culé va obrir una esquerda que no ha fet sinó eixamplar-se.

Un minut fatal. Però encara havia de passar la pitjor. El mes de desembre del 1997 l'Atlètic de Madrid visitava l'Estadi. Uns dies abans, un conegut membre de la secció Casuals dels Boixos Nois havia mort a conseqüència d'una sobredosi de droga. Era Sergio Soto, jove d'ideologia feixista amb un extens historial delictiu. Entre les seves fites més destacades hi ha l'apunyament d'un seguidor de l'Espanyol i agressions a immigrants, a banda una condemna per haver dit, en un programa de televisió, que matar transvestits i homosexuals no era delictiu.

Els Boixos Nois van néixer als anys 80, i des d'aleshores han experimentat una enorme metamorfosi. Els Casuals, un sector format per skinheads, va irrompre amb força als 90 i ara s'han apoderat del grup, actuant amb total impunitat al Camp Nou.

Els Boixos Nois, a còpia d'amenaçes i menyspreus,

Els Boixos Nois ocupen la primera graderia del gol nord. L'intent de la Grada Jove va fracassar per l'actitud dels membres més radicals.

Incomprensiblement, aquell dis-sabte el Camp Nou va fer un minut de silenci per la mort del noi. La directiva, que s'hi havia negat inicialment, va acabar cedint a les pressions dels violents. La majoria del públic, que desconeixia el currículum de Soto, va aixecar-se

respectuosa, però des de la tercera grada del gol sud es van sentir xiulets i crits de "Fora nazis del Camp Nou". Tot seguit, una cinquantena de Boixos Nois i Casuals van travessar tot el perímetre de l'estadi i, sense que ningú els aturés, van anar a trobar els Sang Culé i s'hi

van acarnissar de valent. La gravetat dels incidents va portar aquesta penya a dissoldre's dos dies després. El club no va facilitar mai les imatges dels circuits tancats de televisió que té instal·lats a l'estadi. També aquella nit els agressors van atacar el bar Gent del Barri, freqüentat per joves independentistes d'esquerres i antifeixistes, en van deixar alguns amb blaus i van destrossar força l'interior del local. No era la primera visita.

L'agressió als Sang Culé va transcendir als mitjans de comunicació, i al partit següent, dos líders dels Boixos Nois es van presentar a la cabina de Joaquim Maria Puyal per reivindicar la innocència del grup. Però el fet és que, en comptes de marcar el final dels violents, els mals van continuar. L'assetjament va tenir una prolongació al Palau Blau-grana, quan es va xiular la presència del rei a una final de la Copa d'Europa d'handbol. Setmanes abans d'una final de la Copa del Rei, els Boixos havien amenaçat les altres penyes perquè, assistint-hi, els prenién entrades. Els nazis les van advertir amb fra-

Vint anys fent 'boixeries'

1981/1982: Apareixen els Boixos Nois a la primera grada del gol sud, format per joves culers independentistes.

1985/1986: Durant la semifinal de la Copa d'Europa entre el Barça i la Juventus de Torí, membres dels Boixos exhibeixen la pancarta "Thank you Liverpool for the Joves dead" (Gràcies Liverpool pels morts de la Juve), al·lusió als tràgics esdeveniments esdevinguts a l'estadi de Heysel, on seguidors italians havien mort esclafats fugint dels *hooligans*. L'aparició de la pancarta fa que la UEFA imposi al Barça una severa sanció econòmica.

1986/1987: Apareixen els primers *skinheads* al grup; no menys d'una cinquantena s'apleguen sota la pancarta "Boixos Oi!".

Greus enfrontaments amb el sector ultra de l'Espanyol, les Brigadas Blanquiazules, apedregats a prop de l'estadi. Hi ha membres de l'un grup i de l'altre ferits i detinguts. Dues setmanes després, la premsa insisteix a demanar mesures urgents de prevenció.

1987/1988: Les relacions amb la directiva es deterioren, fins al punt que els Boixos ensenyen pancartes en favor dels jugadors implicats en el "Motí de l'Hespèria" contra Núñez i la junta. També és l'any de la primera càrrega de la policia al gol sud, per reprimir una allau d'objectes tirats durant el Barça-Reial Madrid.

1988/1989: Els últims episodis obliguen els Boixos a desplaçar-se a la tercera grada del gol sud. El canvi de localitat hi deixa veure més caps rapats i hi ha incidents amb la seguretat de l'estadi, que en més d'una ocasió carrega contra els seguidors radicals.

1990/1991: Els Boixos tornen a primera grada, afegint-se al sector que ja hi era, cosa que repercuteix en la creació de noves seccions. Abunden els desplaçaments i les batusses amb seguidors rivals. També apareixen dos *fanzines* de gran tirada: *Gent culé*, de la secció de Sant Boi, i *Bulldog*, portaveu i estendard del grup. No obstant això, alguns membres continuen a la tercera grada i creen la penya Sang Culé-Cor Català. El 13 de gener de 1991 hi ha el principal incident relacionat amb el grup: cinc boixos nois apunyalen dos seguidors de l'Espanyol prop de Sarrià; l'un, el maten, i fereixen greument l'altre.

1991/1992: Malgrat l'empresonament dels cinc components, el grup amplia fins a dotze les seccions. La comunitat a la grada fa que omplin cinc autocars per anar a Madrid, facin marxar abans dels partits i organitzin *tifos* espectaculars als estadis de la lliga espanyola. La final de la Copa d'Europa a Wembley evidencia la gran atracció dels Boixos entre la gent jove.

1992/1993: Comencen a sorgir diferències al si del grup per l'aparició d'una bandera espanyola i símbols feixistes al *derby* Barça-Madrid. La tensió aug-

ses com "aquí no us podem fer res, però a fora sí".

Els fets del dia del minut de silenci van ser el motiu perquè la Penya Almogàvers abandonés també, a final de temporada, el gol nord, i se'n anés darrere la porteria de la Travessera. Tot i que alguns membres van proposar d'abandonar la Grada Jove la setmana després de l'agressió a Sang Culé, la penya va decidir d'ajornar-ho fins a la fi del campionat de lliga. I van fer-ho malgrat les pressions de la directiva, perquè la deserció d'Almogàvers evidenciava el fracàs de la Grada Jove i, en conseqüència, el perillós aïllament dels Boixos Nois.

La implicació de la directiva. L'apadrinament dels Boixos Nois per part de la junta (la primera penya juvenil que havia vist néixer el Camp Nou) els va donar privilegis a l'hora d'entrar al camp. Això es va concretar quan el grup va tornar, el 1990, a la primera grada del gol sud, un cop fetes les paus amb Núñez, que els tenia marginats.

A partir d'aleshores, qui es pre-

Qui és qui a l'estadi

1a Graderia Gol Nord

BOIXOS NOIS
Any de creació: 1981
Membres actius: 200

CASUALS
Any de creació: 1994
Membres actius: 30

UNIBARÇATARIS
Any de creació: 1990
Membres actius: 15

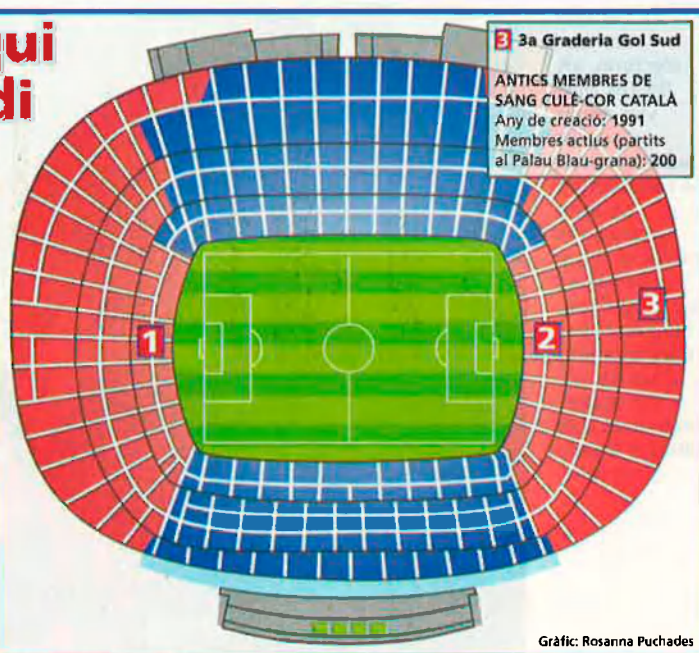
2a Graderia Gol Sud

ALMOGÀVERS
Any de creació: 1989
Membres actius: 100

INTERCITY CULÉ
Any de creació: 1993
Membres actius: 30

3a Graderia Gol Sud

ANTICS MEMBRES DE SANG CULÉ-COR CATALÀ
Any de creació: 1991
Membres actius (partits al Palau Blau-grana): 200

Gràfic: Rosanna Puchades

sentava a la porta 49 de l'estadi mitja hora abans del partit hi entrava sense dificultats. Era una operació rutinària que supervisava Manuel Santos, treballador del Barça, juntament amb els caps dels Boixos Nois. Santos va ser, consecutivament, encarregat de seguretat

dels Boixos Nois, cap de seguretat de la Grada Jove, cap de relacions amb les penyes juvenils i, finalment, màxim responsable de seguretat del club.

Santos, un ex-policia espanyol, és l'home de confiança de Gaspart, amb el qual havia treballat quan

menta quan alguns membres roben i ataquen els afeccionats de l'Osasuna, fins llavors agermanats amb els joves culers. Aquest fet, i la prohibició de les bengales als estadis, perjudica la imatge de Boixos, que perd seguidors.

1993/1994: Malgrat tot, uns dos mil joves de tots els grups acompanyen l'equip a la final de la Copa d'Europa a Atenes. És el preàmbul de la creació, a proposta de la directiva, de la Grada Jove a la primera grada del Gol Nord.

1994/1995: Constituïda la Grada Jove, els Boixos imposen la seva llei. Aprofiten el suport de la directiva per legalitzar-se com a penya oficial, expedir carnets entre els joves i signar un contracte en exclusiva de confecció i venda de material del grup amb l'empresa Draps Center. Però la convivència a la Grada es deteriora de mica en mica per l'actitud d'alguns membres de la penya. Aquest sector més violent, format per joves de tendència ultra, s'organitza, adopta el nom de Casuals i comença a exhibir pancartes i banderes amb símbols nazis. Després d'unes quantes amenaces, la penya Sang Culé deixa la Grada Jove i torna a la tercera grada del gol sud.

1996/1997: La fuga de Sang Culé fa créixer el protagonisme dels Boixos Nois i, en particular, del grup Casuals, que aprofita alguns desplaçaments per estomacar els seguidors que, per la indumentària, simpatitzen amb els independentistes o l'esquerra. Com en els anys precedents, durant la Diada, n'apareixen a la manifestació i agredeixen gent jove, dos dels quals són hospitalitzats.

1997/1998: La impunitat del sector nazi dels Boixos, dins el camp i fora, atemoreix la resta de grups. Són habituals els insults i les pallises dels Casuals al jovent al final dels partits i als camps on poden entrar. Durant el Barça-At.Madrid un bon grup de Boixos Nois pugen a la tercera grada de gol sud per estomacar els seguidors que xiulaven pel minut de silenci organitzat en memòria de Sergio Soto, líder dels Casuals. L'incident provoca la dissolució immediata de Sang Culé, objectiu de les agressions.

1998/1999: A principi de temporada, la penya Almogàvers segueix les passes de Sang Culé, abandona la Grada Jove i torna a la primera grada del gol sud. També al Palau Blau-grana, el sector ultra es baralla amb les afeccions contràries i busca brega entre els culers.

1999/2000: Els Casuals es desvinculen de Boixos Nois i s'hi barallen a l'estadi, on ocupen lloc a part amb pancarta pròpia, i també a fora, deixant de compartir locals i bars de reunió. Són alguns membres d'aquest grup els que continuen estomacant els seguidors que surten de la primera grada de gol sud i els que es vinculen amb les penyes Almogàvers i Intercity Culé. Però tot i les diferències entre els històrics de Boixos i Casuals, tots dos sectors s'uneixen per donar suport a la candidatura de Joan Gaspart a la presidència del Barça i coaccionen Bassat i els seus seguidors durant la jornada electoral.

Els Casuats entren al Camp Nou quan i com volen

En l'última contesa electoral, els Boixos Nois van donar suport públicament a la candidatura de Joan Gaspart. Les amenaces sobre la venda de droga al Camp Nou fetes per l'altre aspirant, Lluís Bassat, van acabar amb atacs dels ultres a la seva persona.

JORDI PLAY

era cap de seguretat de la cadena d'hotels HUSA, propietat de l'actual president del Barça. Va ser Gaspart mateix qui el va contractar perquè s'encarregués de la tutela dels Boixos Nois. És, per tant, l'autèntic contacte del grup amb la directiva, la persona que els acompanya a tot arreu. Fora d'aquest ambient, no és ben considerat; hi ha fonts que asseguren que ha encobert agressions dels ultres a treballadors de l'estadi.

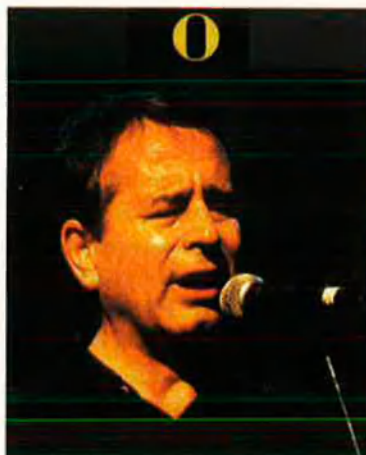
Santos, avalat per la directiva, ha fet dels Boixos una força de xoc al servei de la junta. Sobretot els dies més crítics, com ara quan el Barça perdia amb l'Atlètic de Madrid per 0-3 (temporada 96-97). Santos va anar al gol sud per advertir a un grup que, si no deixava de demanar la dimissió de Núñez, "hi hauria visita". Aquesta servitud al poder és la mateixa que va fer tristament cèlebres els "morenos", mercenaris que actuaven els pri-

mers anys del mandat de Núñez amenaçant o agredint qualsevol focus dissident, fins i tot determinats periodistes.

Amb la Grada Jove, de totes maneres, la directiva va voler dissimular les facilitats que donava als ultres i Santos els va proporcionar les entrades al preu de cinc-cents pessetes. Però, després de molts incidents i d'alguns articles crítics als mitjans de comunicació, el club es va decidir a eradicar els més violents de l'estadi. Però ja era massa tard. Els Casuats, després d'amenaçar Santos mateix, continuen entrant-hi quan i com volen els dies de partit. Hi entren lliurement per la porta 87 i s'infiltra al Camp Nou com a membres de seguretat de la Grada Jove, equipats amb petos semblants als que identifiquen els porters de l'estadi.

Amb tot, Joan Gaspart va assegurar fa pocs dies que farà mans i mànigues per reconstruir la Grada Jove. Però l'empresa és molt difícil. Sang Culé ja no va a l'estadi des de la instal·lació de seients a la tercera grada, els Almogàvers s'han consolidat al gol sud i Boixos Nois es troben en procés de descomposició. La junta del FC Barcelona veu com el Camp Nou, escenari d'històriques reivindicacions democràtiques i catalanistes, no es pot treure de sobre la marca feixista. Tot i tenir-ne la diagnosi, no han fet res per extirpar un tumor d'aparència maligna.

Aleix Romero
Joan Fàbrega

OVIDI

► **Antologia en 13 CD de l'obra musical d'Ovidi Montllor**

A la venda a la Botiga d'EL TEMPS